

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МІГРАЦІЙНИХ ПОТОКІВ У СВІТІ

Анотація

Досліджено сучасний стан міграційних процесів у світі. Наведено динаміку кількості міжнародних мігрантів у країнах з різним рівнем розвитку. Визначено структуру міжнародних трудових мігрантів за віковими групами, гендерною ознакою, рівнем освіти та сферою зайнятості. Проаналізовано регіональну спрямованість та визначено рівень участі різних регіонів світу в міжнародній трудовій міграції. Встановлено країни-лідери за кількістю міжнародних мігрантів. Визначено основні коридори з найбільшою кількістю мігрантів з країни їхнього походження до країни призначення. Подано динаміку грошових переказів трудових мігрантів та їх розподіл між країнами. Відображено вплив грошових переказів на підвищення добробуту сімей мігрантів та економіку країн в цілому. Доведено необхідність розробки дієвої та ефективної міграційної політики, що мінімізує міграційні втрати та створить сприятливі умови для повернення трудових мігрантів на батьківщину.

Ключові слова: міграційні потоки, міграційна політика, міжнародна трудова міграція, імміграція, еміграція.

О. В. Лошенко,

Киевский национальный торгово-экономический университет,
г. Киев

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ МИГРАЦИОННЫХ ПОТОКОВ В МИРЕ

Аннотация

Исследовано современное состояние миграционных процессов в мире. Представлена динамика количества международных мигрантов в странах с разным уровнем развития. Определена структура международных трудовых мигрантов по возрастным группам, гендерному признаку, уровню образования и сферой занятости. Проанализирована региональная направленность и определен уровень участия различных регионов мира в международной трудовой миграции. Установлены страны-лидеры по количеству международных мигрантов. Определены основные коридоры с наибольшим количеством мигрантов из страны их происхождения в страну назначения. Представлена динамика денежных переводов трудовых мигрантов и их распределение между странами. Отражено влияние денежных переводов на повышение благосостояния семей мигрантов и экономику стран в целом. Доказана необходимость разработки действенной и эффективной миграционной политики, минимизирующей миграционные потери и создающей благоприятные условия для возвращения трудовых мигрантов на родину.

Ключевые слова: миграционные потоки, миграционная политика, международная трудовая миграция, иммиграция, эмиграция.

Постановка проблеми. Глобалізація економічної системи сьогодні супроводжується вільним перерозподілом трудових мігрантів між країнами світу. Міжнародні інституції та національні уряди країн ретельно вивчають міжнародну трудову міграцію, обсяги якої у світі постійно зростають. При

цьому політика країн, які приймають трудових мігрантів, спрямована на заохочення їх інтеграції у систему суспільств та стимулювання імміграції висококваліфікованих працівників. У країнах походження політика щодо трудових мігрантів спрямована на регулювання еміграції, прийняття подвійного громадянства, стимулювання повернення їх на батьківщину тощо. У свою чергу, неоднозначність факторів, розкриття існуючих загроз та прогнозування можливостей міжнародної міграції для трудових мігрантів зумовлюють необхідність аналізу міграційних потоків у світі та розробки ефективної політики їх регулювання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Міграційні процеси та міжнародна трудова міграція розглядаються у наукових роботах вітчизняних та зарубіжних вчених: Т. Андерсена, О. Астахова, А. Вільямса, А. Гайдуцького, Ю. Гуменюка, В. Іонцева, Е. Лібанової, О. Малиновської, К. Макконелла, М. Романюка, Дж. Саймона, В. Орешкіна, А. Філіпенко та інших. Проте, незважаючи на значну кількість наукових праць, окремі важливі питання міжнародної міграції, в тому числі трудової, ще достатньою мірою не дістали теоретичного та практичного використання.

Метою статті є аналіз загальносвітових тенденцій міграційних потоків та особливостей міжнародної трудової міграції для визначення пріоритетних напрямів їх регулювання.

Виклад основного матеріалу. За даними Світового банку, більш ніж 243,7 мільйонів людей, або 3,3% від світового населення, живуть за межами країн свого народження [1].

За 2000-2015 рр. кількість мігрантів у світі швидко зросла. Так, за останні 15 років вона збільшилась на 41,11%, за 10 років – на 27,84%, за 5 років – на 13,9%, а у 2015 р., порівняно з 2013 р., – на 14,13% (табл. 1). Основними причинами міграційних процесів є нестача робочої сили в результаті падіння рівня народжуваності, можливість кращого працевлаштування, внутрішній конфлікт і війна, стихійні лиха, зміна клімату, а також розширення доступу до інформації через телефон та Інтернет.

Найбільша кількість мігрантів за всі роки досліджуваного періоду спостерігається у найбільш розвинених країнах – на 2015 рік їх (мігрантів) налічувалось 140,48 млн. осіб, друге місце посідають країни, що розвиваються, – 91,27 млн. осіб, на третьому місці, відповідно, найменш розвинуті країни – 11,95 млн. осіб. При цьому за останні 15 років розрив між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються, посилюється. Це, у свою чергу, посилює більшу концентрацію трудових мігрантів у розвинених країнах, оскільки доходи, які вони можуть отримати у них, значно перевищують рівень доходів, які б вони отримували в країнах, що розвиваються, та у найменш розвинених країнах.

Динаміка кількості міжнародних мігрантів за 2000-2015 рр.*

Групи країн за рівнем розвитку	Кількість міжнародних мігрантів									
	2000 р.		2005р.		2010р.		2013 р.		2015 р.	
	млн. осіб	% від загального населення	млн. осіб	% від загального населення	млн. осіб	% від загального населення	млн. осіб	% від загального населення	млн. осіб	% від загального населення
Світ загалом	172,7	2,8	190,6	3	213,9	3,1	231,5	3,2	243,7	3,3
Найбільш розвинуті країни	103,4	8,7	115,4	9,5	127,7	10,3	135,6	10,8	140,5	11,2
Країни, що розвиваються	59,3	1,4	64,8	1,4	74,7	1,3	84,9	1,4	91,3	1,8
Найменш розвинуті країни	10,1	1,5	10,5	1,4	11,5	1,3	10,9	1,2	11,9	1,3

*Джерело: розраховано автором на підставі [2-5].

За даними ООН, у 2015 році у країнах з високим рівнем доходу перебувало понад дві третини всіх міжнародних мігрантів – 71% від їх загальної кількості, або 173 млн. осіб, з них 124 млн. мігрантів – вихідці з країн з високим рівнем доходу, що входять до Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), та 49 млн. осіб – з країн з високим рівнем доходу, що не входять до ОЕСР. Решта 29% припадають на країни з середнім та низьким рівнем доходу, що становлять 61 млн. осіб та 9 млн. осіб відповідно [5].

На кінець 2015 року 65,3 мільйони людей були біженцями, особами, які подали прохання про отримання притулку, або внутрішньо переміщеними особами. За минулий рік їх кількість зросла на 5 млн. осіб. Таким чином, біженцем є приблизно кожна 113-а людина на планеті. При цьому половина всіх біженців – вихідці з Сирії, Афганістану і Сомалі [6].

Беручи до уваги те, що всі іммігранти, окрім біженців, – це трудові мігранти, то частка трудових мігрантів у загальній міграції буде складати близько 92%. Це дає підстави стверджувати, що загальні тенденції міжнародної міграції визначаються насамперед трудовою міграцією.

Аналіз регіонального розподілу міжнародних мігрантів свідчить про те, що у 2015 р. найбільша кількість іммігрантів зосереджена у Європі і становила 76,15 млн. осіб, тобто 31,25% від загальної кількості мігрантів у

світі. Друге місце займала Азія – 75,08 млн. осіб, тобто 30,8% від загальної кількості мігрантів у світі. Дещо менша частка іммігрантів у 2015 р. зосереджена в Північній Америці (54,49 млн. осіб), далі йде Африка (20,65 млн. осіб), Латинська Америка і Карибський басейн (9,23 млн. осіб), Океанія (8,1 млн. осіб) [5].

У 2015 р. лише 10 країн займають 51,4% від загальної кількості міжнародних мігрантів (табл. 2). Лідером із залучення міжнародних мігрантів виступають Сполучені Штати Америки, у 2015 р. їх кількість склала 46,63 млн. осіб, що дорівнює 19,1% від загальносвітової кількості мігрантів. Друге та третє місце за кількістю мігрантів у світі зайняли Німеччина та Росія, обидві країни прийняли близько 12 млн. мігрантів кожна. За ними йдуть Саудівська Аравія (10,19 млн. осіб), Великобританія та Північна Ірландія (по 8,54 млн. осіб), Об'єднані Арабські Емірати (8,1 млн. осіб), Канада (7,84 млн. осіб), Франція (7,78 млн. осіб), Австралія (6,76 млн. осіб) та Іспанія (5,85 млн. осіб). Україна у цьому списку посіла 13 місце з 4,83 млн. іммігрантів.

Таблиця 2

Топ-10 країн за кількістю мігрантів у 2015 р.*

№	Країна	Кількість мігрантів, млн.	Частка мігрантів, від населення, %	Частка загальносвітової кількості мігрантів, %
1	США	46,63	14,5	19,1
2	Німеччина	12,00	14,9	4,9
3	Росія	11,64	8,1	4,8
4	Саудівська Аравія	10,19	32,3	4,2
5	Велика Британія та Північна Ірландія	8,54	13,2	3,5
6	Об'єднані Арабські Емірати	8,10	88,4	3,3
7	Канада	7,84	21,8	3,2
8	Франція	7,78	12,1	3,2
9	Австралія	6,76	28,2	2,8
10	Іспанія	5,85	12,7	2,4

*Джерело: розраховано автором на підставі [5].

За період 2000-2015 рр. лідером серед кількості мігрантів у світі є Сполучені Штати Америки [2-5], оскільки мігрантів приваблюють висока заробітна платня, можливість самореалізації та підвищення кваліфікації, належні умови праці, соціальне забезпечення, високий економічний розвиток країни, розвиток інфраструктури та інші. Важливим також у країні є питання біженців, у 2016 році країна могла прийняти 85 тисяч біженців з різних країн світу, а в 2017 році збільшити їх кількість ще на 15 тисяч осіб [7]. Однак досі проблемою для Сполучених Штатів Америки

залишається питання нелегальної міграції – на 2015 р. кількість нелегалів, що проживають в США, становила 11 млн. осіб [8].

За даними ООН, у трійку лідерів за досліджуваний період (2000-2015 рр.) входять також Німеччина та Росія. Причинами, які спричинили притік мігрантів до Німеччини у 2015 р., стали не тільки високий економічний розвиток, лояльна міграційна політика, можливість отримання німецької освіти, а і високий поріг прийняття біженців країною. Як наслідок, лише за цей рік Німеччина прийняла щонайменше 800 тис. біженців [9]. Починаючи з 2013 року, Росія поступилася своїм другим місцем, що спричинено військово-політичним конфліктом у країні та скасуванням міграційних пільг для українців [10].

З 2013 року відбувся приплив значної кількості мігрантів до Об'єднаних Арабських Еміратів: з 2010 р. по 2013 р. їх кількість зросла на 4,54 млн., тобто більш ніж удвічі, а у 2015 р. склала уже 8,1 млн. [5]. Такі різкі зміни пов'язані з тим, що лише за останні 5 років у ОАЕ створено понад 1 млн. робочих місць для мігрантів, також країна приваблює своєю високою заробітною платнею (1500-2700 дол. США у місяць), соціальними гарантіями та розвинутою інфраструктурою [11].

Вплив міжнародної трудової міграції на економіку світу спричинений не тільки припливом іммігрантів до країн-реципієнтів, а й відтоком робочої сили. Отож доцільним є розгляд регіонів та основних країн-донорів мігрантів, що ми і зробимо у нашому дослідженні.

За даними 2015 р., 104 млн. осіб, або ж 43% мігрантів – вихідці з Азії. Європа за місцем народження мігрантів займає другу позицію (62 млн. осіб, або 25%), за нею йдуть Латинська Америка та Карибський басейн (34 млн. осіб, або 14%), Північна Америка (4 млн. осіб, або 2%) та Океанія (2 млн. осіб, або 1%). При цьому з 2000 по 2015 рр. кількість мігрантів у Азії зростала швидше, ніж у інших регіонах – на 2,8% за рік, порівняно з 1,2% в Європі [5].

У топ-10 країн-донорів міжнародних мігрантів найбільшим донором мігрантів у 2015 р. є Індія (16 млн. осіб), за нею лідируючі позиції займають Мексика (12 млн. осіб) та Росія (11 млн. осіб). Україна займає сьому позицію серед країн з найбільшим впливом мігрантів (6 млн. осіб) [5].

Порівнюючи концентрацію іммігрантів і концентрацію емігрантів, необхідно розглянути коридори міграції у світі (рис. 1).

Найбільшим у 2015 р. коридором міграції став «Мексика – США»: до Сполучених Штатів Америки з Мексики прийшло 12 млн. мігрантів, що складає близько 98% від загальної кількості мексиканців, які емігрували. Наступні п'ять коридорів налічують по 3 млн. осіб кожен. Популяризація даних коридорів зумовлена кращим рівнем умов життя, економічними можливостями, а також географічною близькістю даних країн.

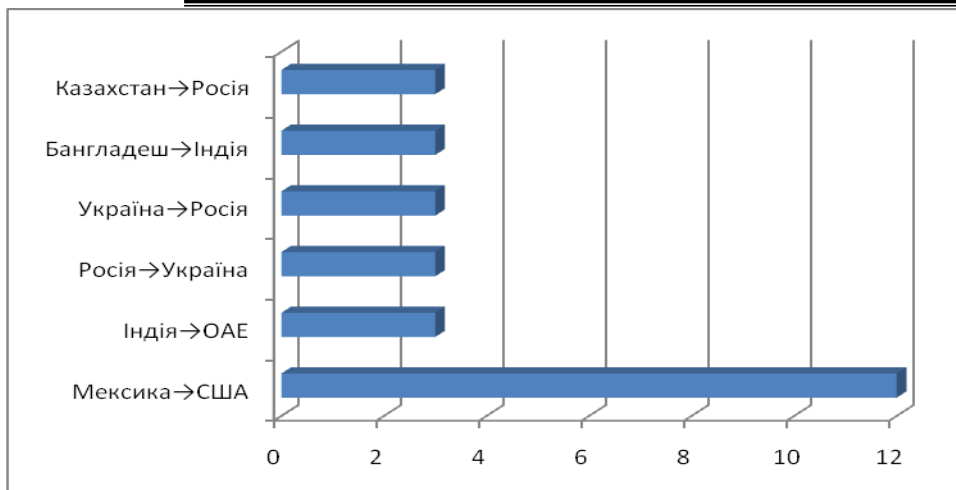

Рис. 1. Топ-6 коридорів у 2015 р. з найбільшою кількістю мігрантів з країни їх походження до країни призначення (млн. осіб)*

*Джерело: [5]

Основну кількість міжнародних трудових мігрантів у розвинутих державах складають робітники сфери послуг, будівельники та промислові працівники [11]. Проте сьогодні все активніше відбувається якісна їх диференціація, насамперед, за рахунок підвищення частки в загальній кількості мігруючого населення кваліфікованих фахівців різного профілю.

За останніми даними Світового Банку, частка мігрантів з вищою освітою складає 27,6% від загальної кількості мігрантів, що входять до ОЕСР, серед них 28% – жінки [1].

Значний внесок країни-донори роблять і у збільшення чисельності вчених, лікарів, інженерів і техніків у країнах-реципієнтах іноземних трудових ресурсів. Досить поширеним способом «відпливу мізків» у розвинуті держави є залучення до навчання талановитої іноземної молоді.

Загалом, більшість міжнародних мігрантів знаходяться у працездатному віці, у 2015 році мігрували особи віком від 20 до 64 років, середній вік мігрантів склав 39 років. Наймолодші міжнародні мігранти живуть в Африці, їх середній вік складає 29 років, наступною йде Азія (35 років), після неї – Латинська Америка та Карибський басейн (36 років). Старші мігранти їдуть у Європу (43 роки), Північну Америку (42 роки) та Океанію (44 роки).

До нових типів міжнародної міграції населення можна віднести і «втечу м'язів» (виїзд за кордон провідних спортсменів), «втечу талантів» (міграцію відомих артистів, співаків, акторів, кінорежисерів та інших творчих особистостей), а також «втечу наречених» (виїзд в іншу країну, здебільшого жінок, з метою створення сім'ї з іноземцями), яка щораз більше набирає обертів [12].

Ще однією характерною рисою сучасної трудової міграції є її посиленіа фемінізація. До недавнього часу було прийнято вважати, що переважна більшість мігрантів – це чоловіки. Жінки, якщо і мігрували, то здебільшого як члени родини, котрі переїхали в іншу країну за мігрантом-чоловіком.

Проте, як свідчить статистика, сьогодні жіноча складова міграційних потоків практично не поступається чоловічій. Так, за останніми даними ООН, у 2015 році частка жінок-мігрантів становить 48% від загальної кількості міжнародних мігрантів у світі [5].

Найбільша концентрація жінок-мігрантів спостерігається в Європі, Північній Америці та Океанії, в той час як у Латинській Америці та Карибському басейні частка жінок-мігрантів дорівнює частці чоловіків-мігрантів, у Азії і Африці в складі мігрантів домінують чоловіки.

На думку окремих західних дослідників, існує дві головні групи факторів, що позначаються на активізації участі жінок у міграційних процесах сучасності. По-перше, вона є логічним наслідком залучення більшої кількості жінок як робочої сили на ринки праці країн-донорів. В умовах посилення інтеграції національних економік ця робоча сила починає все частіше шукати більш вигідне застосування за кордоном. По-друге, втягнення великої кількості жінок до лав міжнародних мігрантів зумовлюється також потребою в них окремих галузей національної економіки приймаючих країн [13; 14]. Основними нішами застосування праці жінок-мігрантів є сфера громадських послуг (персонал готелів, ресторанів, казино та ін.), домашнє обслуговування (хатня прислуга та доглядальниці), галузь дозвілля і розваг (танцівниці в барах, учасниці театралізованих шоу-програм та ін.), секс-індустрія [15].

До наведених вище тенденцій розвитку міжнародної трудової міграції в сучасних умовах, на наш погляд, доцільно додати й зростання ролі грошових переказів заробітчан, які є обов'язковим атрибутом глобалізації міграційних процесів. Зворотний рух міграційного капіталу і, особливо, його розміри справляють значний вплив, головним чином, на країни походження мігрантів.

Збільшення загальної чисельності трудових мігрантів у світі стало фактором суттєвого зростання сукупних обсягів грошових переказів із країн-імпортерів робочої сили в напрямі країн, що її постачають. Якщо у 2006 році вони склали близько 330 млрд. доларів США, то станом на 2015 рік сума здійснених мігрантами переказів становила вже 601 млрд. доларів США [1]. Потрібно зазначити, що дана статистика є не точною, оскільки не можливо якісно дослідити кількість нелегальних переказів.

Наведена статистика може свідчити про те, що для деяких країн валютні перекази мігрантів стали вагомим джерелом наповнення дохідної частини платіжного балансу, а сам експорт робочої сили перетворився у

високоприбутковий бізнес, який сьогодні практично на рівних конкурує з традиційними експортоорієнтованими галузями національної економіки. Окрім того, для деяких малих країн, що розвиваються, валютні перекази становлять понад 20% ВВП, що суттєво впливає на економіку країни [1].

Провідним реципієнтом фінансової допомоги заробітчан є Індія. Ця країна у 2015 році отримала переказів у розмірі 72 млрд. дол. США. На другому місці – Китай, сюди надійшло 64 млрд. дол. США. Дещо меншим був міграційний капітал, який спрямовувався до Філіппін і Мексики – 30 і 26 млрд. дол. США відповідно.

У десятку країн-лідерів з надходження валютних переказів міжнародних мігрантів також є Франція, Нігерія, Арабська Республіка Єгипет, Пакистан, Німеччина та Бангладеш. За даними Світового Банку, Україна у 2015 р. отримала 6,2 млрд. дол. США та у даному списку займає 25 місце [1].

Характерною рисою руху міграційного капіталу є його спрямованість у країни, що розвиваються (рис. 2).

У країнах, з яких прибувають мігранти, трудова міграція може призводити до полегшення тягаря неповної зайнятості та через грошові перекази сприяти економічному зростанню і розвитку людського потенціалу. Так, у 2015 р. обсяг переказів грошових коштів у країни, що розвиваються, досяг 441 млрд. дол. США. У попередньому році цей показник дорівнював 431 млрд. дол. США, більш ніж утричі перевищивши обсяги офіційної допомоги на цілі розвитку. При цьому перекази мігрантів на батьківщину також значно перевищили сукупні прями іноземні інвестиції в усі країни, що розвиваються, за винятком Китаю.

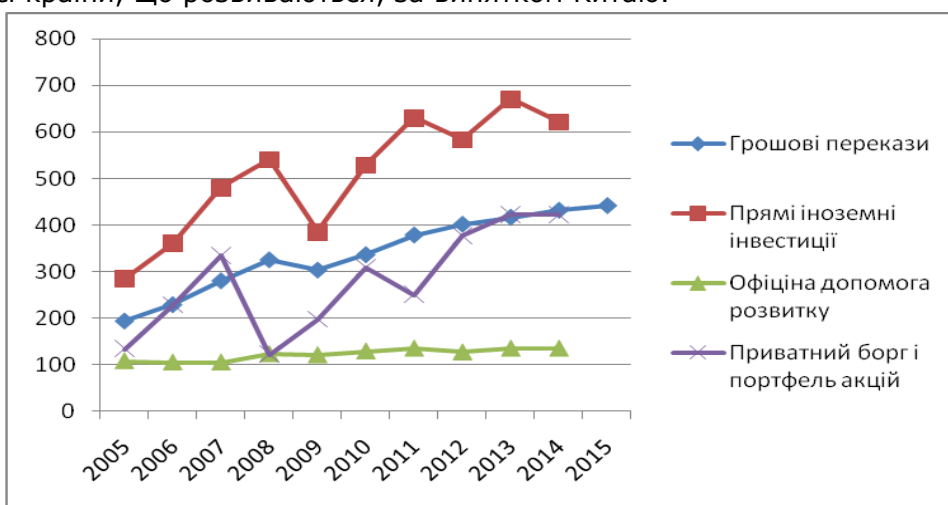

Рис. 2. Порівняння основних валютних надходжень у країни, що розвиваються (млрд. дол. США)*

*Джерело: [1].

Міграційний капітал за певних умов справляє позитивний вплив на країни, які його імпортують. Значні обсяги фінансових вливань трудових мігрантів певною мірою сприяють покращанню умов життя їхніх родичів і близьких, які залишилися на батьківщині.

Найбільше грошових переказів надходить зі Сполучених Штатів Америки – 61 млрд. дол. США у 2015 р. Більшість цих коштів надійшла до Мексики та Китаю. Також у п'ятірку лідерів 2015 року входять: Саудівська Аравія (майже 39 млрд. дол. США), Швейцарія (24 млрд. дол. США), Китай (20 млрд. дол. США) та Росія (19,7 млрд. дол. США) [1].

Таким чином, у більшості країн світу склалась така ситуація щодо міжнародної міграції, яка насамперед пов'язана з високим рівнем безробіття та низькою заробітною платою. Специфічні особливості міжнародної трудової міграції пояснюються не тільки внутрішніми економічними процесами, які відбуваються у певній країні, а й зовнішніми політичними та соціальними обставинами, що мотивують населення до міграції в інші країни. Позитивний вплив на розвиток економіки країн та підвищення життєдіяльності їх населення справляють грошові перекази трудових мігрантів. Стрімка активізація міжнародної міграції, основною складовою якої є трудова міграція, значно посилює значення регулювання міграційних процесів. На наш погляд, основним завданням регулювання міграційних процесів повинно бути забезпечення економічної рівноваги та соціальної справедливості на ринках праці країн. Для цього необхідна розробка алгоритму дієвої та ефективної міграційної політики, яка дозволить не тільки мінімізувати міграційні втрати, а й створить для трудових мігрантів кожної країни сприятливі умови для повернення на батьківщину. Розробка моделей регулювання міжнародної трудової міграції слугуватиме основою подальших наукових досліджень у даному напрямку.

Список використаних джерел:

1. Migration and Remittances Factbook 2016 [Електронний ресурс] // World Bank Group. – 2016. – Режим доступу: <http://siteresources.worldbank.org/INTPROSPECTS/Resources/334934-1199807908806/4549025-1450455807487/Factbookpart1.pdf>.
2. International Migration Report 2006: A Global Assessment [Електронний ресурс] // Nations Department of Economic and Social Affairs // Population Division. – 2006. – Режим доступу: http://www.un.org/esa/population/publications/2006_MigrationRep/part_one.pdf.
3. International Migration Report 2009 [Електронний ресурс] // Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division. – 2009. – Режим доступу: http://www.un.org/esa/population/publications/2009Migration_Chart/ittmig_wallchart09.pdf
4. International Migration Report 2013 [Електронний ресурс] // Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division. – 2013. – Режим доступу: <http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/wallchart/docs/wallchart2013.pdf>
5. International Migration Report 2015 [Електронний ресурс] // Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division. – 2015. – Режим доступу: http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf

6. Кількість біженців у світі досягла рекордної позначки – ООН [Електронний ресурс] // Український часопис «Тиждень.ua». – 2016. – Режим доступу: <http://tyzhden.ua/News/167847>.

7. США заявили про готовність прийняти 100 тисяч біженців [Електронний ресурс] // Інформаційно-аналітичний тижневик «Дзеркало тижня. Україна». – 2015. – Режим доступу: http://zn.ua/WORLD/ssha-zayavili-o-gotovnosti-prinyat-100-tysyach-bezhencev-189334_.html

8. Трамп пообіцяв вислати всіх нелегалів з США, якщо переможе на виборах [Електронний ресурс] // Інтернет-видання iPress.ua. – 2015. – Режим доступу: http://ipress.ua/news/tramp_poobitsyav_vyslaty_vsih_nelegaliv_z_ssha_u_vypadku_peremogy_na_vyborah_135736.html.

9. Массовая миграция: уроки Европы [Электронный ресурс] // Информационный интернет-ресурс «Голос Америки». – 2015. – Режим доступа: <http://blogs.voanews.com/russian/us-russia/2015/09/09/%D0%BC%D0%B0%D1%81%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%8F-%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D1%83%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%B8-%D0%B5%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D1%8B/>

10. Скасування міграційних пільг для українців у Росії: нові правила зі старими завданнями [Електронний ресурс] / Центр досліджень соціальних комунікацій. – 2015. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1847:skasuvannya-migratsijnikh-pilg-dlya-ukrajintiv-u-rosiji&catid=8&Itemid=350.

11. Арабские Эмираты: 5 фактов о новой стране – мечте трудовых мигрантов [Электронный ресурс] // Интернет-издание «Dubai Life». – Режим доступа: <http://dubai-life.info/1202-arabskie-emiraty-5-faktov-o-novoj-strane-mechte-trudovyx-migrantov/>.

12. Юдина Т. Н. Социология миграции / Т. Н. Юдина. – М.: Академический Проект, 2006. – 270 с.

13. Гайдущкий А. Евробатраки / А. Гайдущкий // Бизнес. – 2007. – №16. – С. 23-27.

14. Friedman J., Sh. Randeria. Worlds on the Move: Globalization, Migration, and Cultural Security. – London-New York: Tauris, 2004. – 372 p.

15. Ромащенко Т. І. Міждержавна міграція населення: провідні тенденції сучасного розвитку / Т. І. Ромащенко // Проблемы развития внешнеэкономических связей и привлечения иностранных инвестиций: региональный аспект (сб. научных трудов). – Донецк: ДонНУ, 2009. – Ч.3. – С.1483-1490.

Oksana Losheniuk,

Kyiv National University of Trade and Economics,
Kyiv

MODERN TENDENCIES OF MIGRATION FLOWS IN THE WORLD

Annotation

The modern state of migratory processes is investigational in the world. The dynamics of amount of international migrants is presented in countries with the different level of development. The structure of international labour migrants by age, gender, level of education and the sphere of employment is determined. The regional orientation is analysed and the level of participation of different regions of the world in international labour migration is certain. The leading countries by the number of international migrants are established. The main corridors with the highest number of migrants from the country of origin to the destination country are determined. The dynamics of remittances of migrant workers and their distribution between countries are presented. The influence of remittances on family welfare workers and the economy as a whole is displayed. The necessity of development of effective and effective migratory politics that will minimize migratory losses and will create favourable terms for the return of labour migrants on a motherland is well-proven.

Keywords: migratory streams, migratory politics, international labour migration, immigration, emigration.

References:

1. Migration and Remittances Factbook 2016. World Bank Group, 2016. Available at: <http://siteresources.worldbank.org/INTPROSPECTS/Resources/334934-1199807908806/4549025-1450455807487/Factbookpart1.pdf>.
2. International Migration Report 2006: A Global Assessment. Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division, 2006. Available at: http://www.un.org/esa/population/publications/2006_MigrationRep/part_one.pdf.
3. International Migration Report 2009. Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division, 2009. Available at: http://www.un.org/esa/population/publications/2009Migration_Chart/ittmig_wallchart09.pdf
4. International Migration Report 2013. Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division, 2013. Available at: <http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/wallchart/docs/wallchart2013.pdf>
5. International Migration Report 2015. Nations Department of Economic and Social Affairs/Population Division, 2015. Available at: http://www.un.org/en/development/desa/population/migration/publications/migrationreport/docs/MigrationReport2015_Highlights.pdf
6. The number of refugees worldwide has reached a record high – UN. International edition "The Ukrainian Week", 2016. Available at: <http://tyzhden.ua/News/167847>.
7. The United States declared their readiness to accept the 100 thousand refugees. "Zerkalo Nedeli. Ukraine", 2015. Available at: <http://zn.ua/WORLD/ssha-zayavili-o-gotovnosti-prinyat-100-tysyach-bezhencev-189334.html>
8. Trump promised to expel all illegal immigrants from the United States if wins the election. The internet-publication iPress.ua, 2015. Available at: http://ipress.ua/news/trump_poobitsyav_vyslaty_vsih_nelegaliv_z_sshu_u_vypadku_peremogy_na_vyborah_135736.html.
9. Mass migration: Europe's Lessons. Informational online resource "Voice of America", 2015. Available at: <http://blogs.voanews.com/russian/us-russia/2015/09/09/%D0%BC%D0%B0%D1%81%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%8F-%D0%BC%D0%B8%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D1%8F-%D1%83%D1%80%D0%BE%D0%BA%D0%B8-%D0%B5%D0%B2%D1%80%D0%BE%D0%BF%D1%8B/>
10. Cancellation of benefits for Ukrainian migration in Russia: the new rules of the old tasks. Social Communications Research Center, 2015. Available at: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1847:skasuvannya-migratsijnikh-pilg-dlya-ukrajintsiv-u-rosiji&catid=8&Itemid=350
11. United Arab Emirates: 5 facts about a new country - the dream of migrant workers. The internet-publication "Dubai Life". Available at: <http://dubai-life.info/1202-arabskie-emiraty-5-faktov-onovoj-strane-mechte-trudovyx-migrantov/>
12. Yudina, T.N. (2006). Sociologija migracii [Sociology Migration]. Academic Project, Moskva, 270 p. (in Russ.).
13. Gaydutsky, A. 2007. European laborers. Biznes [Business], no. 16, pp. 23-27 (in Russ.).
14. Friedman, J., Randeria, Sh. (2004). Worlds on the Move: Globalization, Migration, and Cultural Securit. Tauris, London - New York, 372 p.
15. Romashchenko, T.I. (2009). The Interstate migration: key trends of modern development. Problemy razvitiya vneshnejekonomicheskikh svjazej i privlechenija inostrannyh investicij: regional'nyj aspekt (sb. nauchnyh trudov) [Problems of development of foreign economic relations and attraction of foreign investments: regional aspect (Sat scientific works.)]. Donetsk National University, Donetsk, Part 3, pp. 1483-1490 (in Ukr.).

